

Motion till riksdagen 2012/13:K202

av Mia Sydow Mölleby m.fl. (V)

Riksdagsledamöternas ekonomiska villkor

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen begär att riksdagsstyrelsen låter utreda frågan om att nivån på arvodet bör knytas till 100 procent av ett prisbasbelopp per månad.
2. Riksdagen begär att riksdagsstyrelsen låter utreda frågan om att avskaffa extra ersättningar för uppdrag direkt anslutna till riksdagsarbetet.

2 Sänk riksdagsarvodet

Riksdagsledamöterna ska vara representativa för sitt parti och dess ståndpunkter och inte minst representativa för folket. Jämfört med de flesta inom väljarkåren har riksdagsledamöterna mycket höga månadsersättningar. Det riskerar att skapa en förtroendeklyfta mellan de folkvalda ledamöterna och det folk de representerar. Den som går från ett låglöneyrke in i riksdagen kan få stora problem att anpassa sig tillbaka till den vanliga tillvaron när riksdagsperioden är över.

Sedan 1998 har arvodet per månad ökat från 30 300 kronor till 57 000 kronor per månad. Därutöver tillhör riksdagsledamöterna den grupp högavlönade i samhället som tjänat mest på den nuvarande regeringens klasspolitik eftersom jobbskatteavdragen har gett tusentals kronor extra per månad till riksdagsledamöterna.

Det finns dock starka argument för att arvodet ska vara förhållandevis högt. Ett någorlunda högt arvode minskar risken för att möjliga ledamöter avstår från att kandidera till riksdagen på grund av att det skulle innebära en inkomstminskning. Vidare ska lagstiftare i Sveriges högsta beslutande politiska organ vara ”omutbara”, dvs. inte kunna påverkas ekonomiskt för att fatta beslut i en viss riktning. Det är den egna övertygelsen och partiets politik som ska avgöra den enskilda ledamötenas olika ställningstaganden, inte ekonomiska överväganden.

Fel! Okänt namn på

Vänsterpartiet föreslår att nivån på arvodet fastställs till ett prisbasbelopp per månad, vilket i år är 44 000 kronor. Det vore en rimlig nivå och att knyta det till prisbasbeloppet har också den påtagliga fördelen att arvodet inte skulle vara föremål för ständig diskussion och nya årliga beslut. Riksdagsstyrelsen bör ges i uppdrag att utreda ett sådant förslag. Detta bör riksdagen begära.

3 Avskaffa extra ersättningar

Vänsterpartiet anser att de extra ersättningar som finns för olika uppdrag direkt knutna till riksdagsarbetet är onödiga utgifter för staten. Det handlar exempelvis om tillägg till det ordinarie arvodet på 20 respektive 15 procent för de som utses till utskottsordförande och vice utskottsordförande. De extra ersättningarna utges för att kompensera att uppdraget anses vara särskilt arbetskrävande, men enligt vår mening ger uppdraget både makt, anseende och förtroende, vilket i sig kan anses som en slags ersättning. Dessutom är det möjligt för partierna att fördela arbetet inom riksdagsgruppen så att de ledamöter som har dessa uppdrag avlastas när det gäller andra delar av riksdagsuppdraget. Därför är det rimligt att ersättningar för uppdrag direkt anslutna till riksdagsarbetet avskaffas. Riksdagsstyrelsen bör ges i uppdrag att utreda ett sådant förslag.

4 Inkomstgarantin

Riksdagsledamöter som avgår från sitt uppdrag efter lång tjänstgöring ska ha rätt till en trygg inkomst under en omställningsperiod. Detta råder det bred enighet om i riksdagen.

I många fall är dock inkomstgarantins regler långt mer generösa än vad som gäller för andra människor när man väljer att gå från sitt arbete eller avskedas. Detta är inte rimligt och skadar allmänhetens tilltro till riksdagens ledamöter, i synnerhet mot bakgrund av den nuvarande riksdagsmajoritetens beslut att försämra villkoren för arbetslösa. Vänsterpartiet anser att man ska sträva efter att villkoren för inkomstgarantin i högre grad än nu efterliknar dem som gäller för en vanlig arbetslöshetsförsäkring.

I dag kan inkomstgarantin gälla i nästan femton år när en ledamot tjänstgjort i mer än sex år och avgår vid 50 års ålder. Detta är inte rimligt. Hur stor garantin är beror på tjänstgöringstiden, men den kan efter 12 års tjänstgöring uppgå till 66 procent av riksdagsarvodet. I dag pågår en riksdagsutredning om hur inkomstgarantin ska utformas i framtiden och vi inväntar kommande förslag med förhoppning om att reglerna för hur länge garantin ska gälla och nivån på garantin reduceras.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 11 september 2012

Mia Sydow Mölleby (V)

Jonas Sjöstedt (V)

Jens Holm (V)

Eva Olofsson (V)

Ulla Andersson (V)

Hans Linde (V)